

IranArze.ir

@iranarze

@iranarze

تعداد صفحات
۶

آخرین بروزرسانی
۱۴۰۴ دی ۲۴

قانون

تاسیس شرکت های تعاونی توسعه و عمران شهرستانی

ویژه آزمون کارشناس رسمی دادگستری ۱۴۰۴ ✓

تاریخ تصویب ۱۳۸۹/۰۹/۲۸ ✓

منبع qavanin.ir ✓

لینک های مفید آزمون کارشناس رسمی دادگستری

خرید سوالات کارشناس رسمی دادگستری	سوالات رایگان کارشناس رسمی دادگستری با پاسخنامه
فایل اطلاعات آزمون	منابع عمومی آزمون
منابع تخصصی آزمون	اخبار آزمون
شبکه های اجتماعی ایران عرضه (فایل های رایگان + تخفیفات هفتگی + اخبار)	
(برای مشاهده هر بخش روی آن بزنید)	

❖ قانون تاسیس شرکت های تعاونی توسعه و عمران شهرستانی مصوب

۱۳۸۹/۰۹/۲۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی

راهنمای رنگ بندی
معتبر، تنفیذ
نامه اصلاحی، ساختار الحاقی، اصلاحی، ساختار اصلاحی، احیاء، ساختار جایگزین
منسوخه، موقوف الاجرا
تفسیر

ماده ۱. به منظور تسریع در رشد و توسعه شهرستان ها، هدایت منابع مردمی به بخش های تولیدی، بسترسازی برای ورود بخش های تعاونی و خصوصی به فعالیت های اقتصادی و انجام طرح هایی که به دلیل افزونه‌زا (رانت‌زا) بودن آن، امکان واگذاری به بخش خصوصی وجود ندارد، شرکت هایی با عنوان «شرکت های تعاونی توسعه و عمران شهرستانی» که تابع این قانون، قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران و قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی می‌باشند، براساس این قانون تشکیل می‌گردد.

ماده ۲. اعضاء این تعاونی‌ها کلیه افراد حقیقی متولد یا ساکن یا شاغل در آن شهرستان می‌باشند.

تبصره ۱. حداقل تعداد اعضاء جهت ثبت تعاونی باید به میزان نیم درصد (۵/۰٪) جمعیت آن شهرستان بر اساس آخرین آمار سرشماری عمومی نفوس و مسکن به تأیید اداره تعاون شهرستان باشد.

تبصره ۲. عضویت در سایر تعاونی‌ها مانع از عضویت در این تعاونی نیست.

تبصره ۳. استمرار عضویت در تعاونی منوط به ادامه اشتغال یا سکونت در آن شهرستان نمی‌باشد.

ماده ۳. تعاونی های مذکور براساس مصوبه مجمع عمومی اقدام به افزایش سهام نموده و در هر سال همه اعضاء قبلی و جدید در خرید سهام جدید شرایطی برابر داشته و برای رعایت عدالت اجتماعی، اعضاء جدیدی که اقدام به خرید سهام سال های قبل نموده‌اند با پرداخت اصل ارزش اسمی سهام قبلی به‌اضافه سود دوره بلندمدت سپرده‌های بانکی اعلام‌شده توسط بانک مرکزی، از ارزش برابری در میزان سهام با اعضاء قدیمی برخوردار می‌شوند.

ماده ۴. شرکت های تعاونی که بر اساس این قانون تأسیس می شوند در پایان هر سال مالی نسبت به تعیین قیمت سهام بر اساس اموال و دارایی ها و بدهی های شرکت و با أخذ نظر کارشناس رسمی دادگستری اقدام و ارزش واقعی سهام را مشخص و به اطلاع مجمع عمومی عادی می رسانند.

تبصره ۱. وزارت تعاون مکلف است حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون، دستورالعمل نحوه محاسبه ارزش واقعی سهام را تهیه و جهت اجراء ابلاغ نماید.

تبصره ۲. سقف سهام برای هر عضو تعاونی و برگزاری مجامع تابع ماده (۱۲) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی است.

تبصره ۳. مدیران شرکت های تعاونی توسعه و عمران شهرستانی موظف هستند ترتیبی اتخاذ نمایند تا سهام تعاونی به میزان کافی برای عرضه به متقاضیان واجد شرایط جدید در هریک از ادوار تهیه و ارائه گردد.

ماده ۵. دولت و سازمان های وابسته می توانند فعالیت ها، طرح ها، زمین ها و املاک قابل واگذاری در بخش های تولیدی، توزیعی و خدماتی را در مواردی که برگزاری مزایده به صرفه و صلاح نباشد با تأیید یکی از کمیسیون های دولت از طریق ترک تشریفات مزایده در اختیار شرکت های تعاونی موضوع این قانون قرار دهند.

تبصره. به هیأت واگذاری موضوع ماده (۳۹) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجراء سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی اجازه داده می شود بدون رعایت ترتیب مندرج در ماده (۲۰) قانون مذکور، سهام بنگاه های دولتی که کالاها و خدمات تولیدی آنها در شهرستان عرضه می شود را در همان شهرستان از طریق مذاکره به تعاونی های موضوع این قانون واگذار نماید.

ماده ۶. شرکت های تعاونی موضوع این قانون می توانند در تملک اراضی واقع در بافت های فرسوده شهری و روستایی مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری و کمیسیون های ماده (۵) قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری از طریق پرداخت حقوق دولتی، از تسهیلات قوانین مربوط به تملک اراضی واقع در طرح های مصوب شهری و روستایی استفاده نمایند.

ماده ۷. به منظور احراز صلاحیت و حسن انتخاب مدیرعامل، اعضاء هیأت مدیره و بازرسان شرکت تعاونی علاوه بر شرایط عمومی مندرج در اساسنامه این شرکت ها، اداره تعاون شهرستان موظف است با استعلام از نیروی انتظامی، دادگستری و همچنین اداره اطلاعات شهرستان و همچنین وفق ماده (۳۸) اصلاحی قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۷/۷/۵ نسبت به بررسی و تعیین صلاحیت داوطلبان اقدام نماید.

تبصره ۱. اعضای هیأت مدیره در قبال عملکرد شرکت تعاونی مسئولیت مشترک دارند و موظف به پاسخگویی می‌باشند.

تبصره ۲. مدت تصدی اعضای هیأت مدیره وفق ماده (۳۶) اصلاحی قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۷/۷/۵ می‌باشد.

ماده ۸. در جهت اجراء تبصره (۳) ماده (۳۳) قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران هزینه‌های برگزاری مجامع عمومی بنا بر درخواست اداره کل تعاون استان مربوط از محل حساب بانکی شرکت تعاونی ذی‌ربط برداشت و بانک‌های مربوط موظف به اجرای خواسته می‌باشند. در صورت فقدان موجودی نقدی در حساب‌های بانکی شرکت تعاونی از طریق انعکاس موضوع به دادگستری و ضبط و فروش اموال تعاونی، مطالبات اداره تعاون اخذ می‌شود.

ماده ۹. در مواردی که شرکت تعاونی، سرمایه‌گذاری در طرح یا طرح‌هایی را برای توسعه شهرستان ضروری بداند به صورت شرکت مادر تخصصی (هلدینگ) عمل نموده و با تشکیل شرکت‌های اقماری زمینه را برای سرمایه‌گذاری فراهم می‌نماید.

ماده ۱۰. حوزه فعالیت تعاونی‌های مذکور محدود به حوزه شهرستان است و این شرکت‌ها مجاز به انجام فعالیت‌های مستقل برون شهرستانی نیستند. تأسیس دفاتر فرعی فراتر از محدوده شهرستان مشمول این ممنوعیت نمی‌گردد.

ماده ۱۱. نحوه و میزان پرداخت حقوق، مزایا، حق الزحمه و پاداش بازرسان تعاونی به پیشنهاد هیأت مدیره و با تصویب مجمع عمومی عادی از کل سود ویژه حاصل از فعالیت‌های تعاونی تعیین می‌گردد.

ماده ۱۲. پرداخت از منابع این تعاونی‌ها تحت هر عنوان از قبیل وام، تسهیلات و نظایر اینها برای کمک به اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی و استفاده از منابع این تعاونی‌ها در غیر موضوع فعالیت خود ممنوع است و متخلف، مشمول احکام مندرج در قانون مجازات اسلامی می‌شود.

ماده ۱۳. تعاونی‌ها برای مدیریت منابع خود مجاز به خرید اوراق بهادار هستند.

ماده ۱۴. اساسنامه متحدالشکل این تعاونی‌ها ظرف یک‌ماه توسط وزارت تعاون تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. نوع فعالیت‌ها و چگونگی انجام این فعالیت‌ها و سایر شرایط عمومی در اساسنامه معین می‌گردد.

ماده ۱۵. مصوبات مجامع عمومی شرکت‌های تعاونی موضوع این قانون نباید ناقض و مخالف مفاد مواد این قانون باشد.

قانون فوق مشتمل بر پانزده ماده و نه تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و هشتم آذرماه یک هزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ به تأیید شورای نگهبان رسید.

